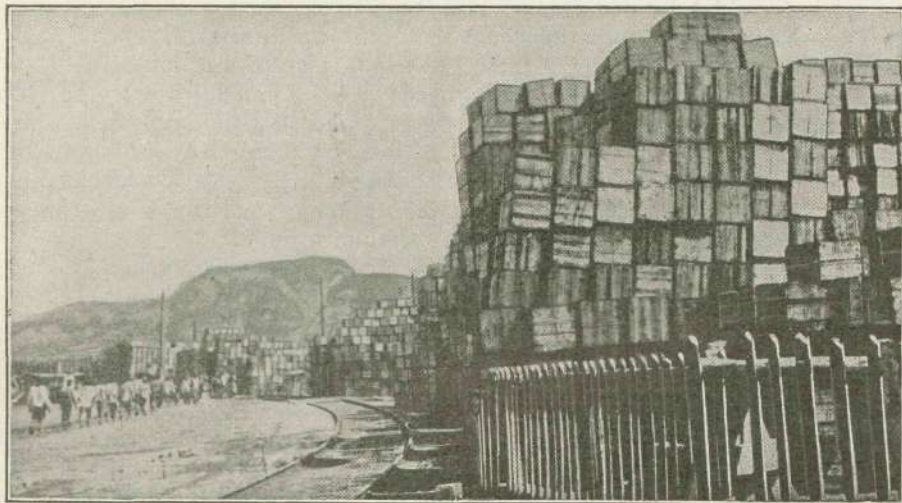

občinske skrbi za stanovanja, ceno zemljišč itd. gredo na to, da preide vsa zasebna last v občinske roke.

Glavna hiba tega programa je v tem, ker vidi vzrok vsem nedostatom v privatni lastnini. A če bi bila vsa zemljišča, vsa stanovanja in vsa podjetja le v občinskih rokah, bi bili nedostaki še večji. Res je, da je pravično in javnosti koristno, ako občina dobi v svojo last in upravo velika podjetja, ki so namenjena skupnemu blagru. A ako bi bilo vse občinsko, potem odreveni vsak napredek, in posameznik se izpremeni v brezpravnega suznja vladajočih oseb. Socialni demokratje vidijo v vladnem nadzorstvu veliko hibo, ki ovira sedaj razvoj naših občin. A po njihovem programu bi sociališka država postala tudi lastnica vseh občin, kajti v njihovi državi se poobčenje posestev

HRVASKA.

Pučka knjižnica, II. svezak. Uredjuje dr. Fran Binički, profesor u Senju. Štampa „Kurykta“ u Krku. Ciena 10 fil. — Ta knjižnica podaje hrvaškemu ljudstvu res potrebne tvarine v prikupni obliki. Po malem zbira to, kar je dandanes najbolj potrebno vedeti hrvaškemu seljaku. Tu je najprej odlomek o zgodovini hrvaškega naroda, pesem „Težaku, svagdanjemu junaku“, najvažnejša pa je poljudna narodnogospodarska razprava, ki poučuje o kreditu in o kmečkem zadrugištvu. Ob koncu so zanimive in zabavne „svaštice“. Želimo, da bi se to koristno delo nadaljevalo, kakor se je začelo.

PROVIANT V PORT ARTURJU.

ne bi ustavilo pri občini, ampak država bi smatrala tudi občinsko last kot svojo splošno lastnino. — V resnici je predpogoj za uspešno razvijanje ljudstva v tem, da se doseže pravilno sorazmerje med zasebno in skupno lastjo. Občina mora imeti toliko svoje skupne posesti, kolikor jej je potrebno, da izvršuje svoje dolžnosti, a ona ne sme izpodriniti rodbine. Rodbina je prej, nego občina, zato je njeno pravo do zasebne posesti nedotakljivo in se mora omejevati le toliko, kolikor je potrebno za javni blagor, da ne škoduje drugim rodbinam.

Kar je dobrega v tem programu, je pa že zbrano v resolucijah drugega slovenskega katoliškega shoda, kateri je v oddelku „Socialne naloge avtonomnih zastopov“ kratko in jedrnato izrazil pravi program za delovanje naših občin.

J. F.

ČEŠKA.

Praktická rukojeť' srovnavací jazykův slovanských. Složil Věnceslav Hrubý, c. k. vrchní soudní rada v Opavě. V Praze. Nákladem vlastním. Tiskem „Unie“. V komisi u J. L. Kobera v Praze. 1904. — To je jako zanimiva knjižica za vsakega ljubitelja slovanskih narečij. G. pisatelj, ki je knjigo posvetil „milim slovanskim kolegom, poslancem v državnem zboru“, piše v „Uvodu“:

„Ako se bodo slavistične studije bolj razširile in če bodo prodrle v šolah in širših krogih, ne bo treba Slovanom skupnega diplomatskega jezika, ker bodo mogli rabiti vsak svoj jezik brez razlike, da se med seboj razumejo.“ Tako je pisal slavist Perwolf I. 1870. v „Naučnem Slovníku“. Jaz pa na temelju